

Živa priča

Za početak čitačkih aktivnosti važno je prirediti kutiju s predmetima koji se pojavljuju u priči pa se najdramatičniji trenutci u priči „oživljavaju“ rukovanjem i pokazivanjem tih predmeta.

Pročitajte priču *Kao tata...*

Prepričajte priču uz dramatizaciju s priborom u kutiji. Omogućite svima u skupini da prepričaju i „ožive“ priču. Ako je potrebno, prepričajte priču nekoliko puta i pratite napredak koji ste postigli opetovanim prepričavanjem.

Pokušajte izvesti Živu priču u svom razredu. Potom neka učenici samostalno prepričavaju upotrebljavajući predmete iz priče. Živu priču možete poslati djetetu kući kako bi ju ispričalo roditeljima.

Knjižni pano

Knjižni pano sastoji se od tri do pet slika odnosno ilustracija koje opisuju najvažnije događaje i likove u nekoj priči.

Pročitajte priču *Plavi i žuti vojnici*.

Nakon zajedničkoga čitanja priče, zajedno odredite koji je glavni događaj na početku i na kraju priče, a koji u sredini.

Izradite ilustracije glavnih događaja u priči. Potom ih postavite pravilnim redoslijedom na pano. One služe kao poticaj i podsjetnik za prepričavanje priče. Slike se mogu stavljati na vješalice, štipaljke, lijepiti na zidove i sl.

Svatko u skupini neka pokuša, prateći ilustracije, prepričati priču.

Ilustracije se mogu postavljati najprije točnim redoslijedom, a kasnije na različite kreativne načine: obrnutim redoslijedom, izmiješano ili bez posljednje ilustracije za smišljanje novoga završetka. Budite stvaratelji te stvorite svoju priču koristeći se drukčijim redoslijedom ilustracija.

Izrada knjižnoga pano jest aktivni oblik čitanja te motivira učenika na ponovno čitanje, prepričavanje i započinjanje većih dijelova teksta.

Svitak priča

Svitak-priča pogodna je za individualno prepričavanje. Slično kao srednjovjekovni oblik pisanoga teksta, svitak-priča izrađuje se na dugačkoj, užoj traci papira.

Pročitajte priču *Labud trubač*.

Nakon zajedničkoga čitanja priče, izradite svoj svitak podijelivši priču na dijelove i crtajući na svitku glavne događaje s lijeva na desno ili odozgora prema dolje. Zatim zalijepite trake u svitak i pomoću njega naučite prepričati priču postupno odvijajući svitak.

U razredu svaki učenik može izraditi svoju svitak priču. Svitci svih učenika zavezani trakom stavljaju se u posebnu kutiju. Djeca odabiru svitak koji žele i pričaju priču – drugim učenicima ili roditeljima.

Priča iz kutije

Priča iz kutije aktivnost je pomoću koje će dijete/učenik samo smisliti priču pomoću predmeta koji su smješteni u kutiji.

Promotrite predmete u kutiji. Pokušajte zajednički stvoriti priču koju ćete ispričati drugima pokazujući predmete tijekom pričanja priče.

Priču prvo zapišite, a potom ju naučite prepričati služeći se predmetima iz kutije.

Slikovnica bez teksta

Slikovnica sadrži slike vesele i smiješne radnje opisane pomoću kolaža ili nacrtane.

Osmislite i ispričajte priču *Uljuđeni vuk* promatrajući i prateći ilustracije.

U osmišljavanju priče mogu vam pomoći i kartice s ispisanim riječima. Pomoću njih lakše ćete povezivati ilustracije s događajima i likovima.

U razredu je moguće olakšati učenicima pričanje priče tako što ćete kartice s dobrim likovima označiti jednom bojom, a one sa zločestim likovima drugom. Nakon što učenici sami osmisle tekst za slikovnicu, učitelj može pročitati izvorni tekst.

vuk

seosko imanje

svinja

patka

krava

I ja ću naučiti čitati!

...ravno u gradsku knjižnicu.

Vuk bi im čitao, i čitao...

izlet s prijateljima i knjigama

Uljuđeni vuk

Becky Bloom i Pascal Biet

Nakon dugoga lutanja vuk je ušetao u mali, mirni gradić. Bio je umoran i gladan, noge su ga boljale, a ostalo mu je još samo malo novca za najnužnije potrebe.

A onda se sjetio. „Ima jedno seosko dobro pokraj ovoga gradića“, pomislio je. E, ondje će biti hrane...

Zabuljivši se preko ograde, ugledao je svinju, patku i kravu kako čitaju na suncu.

Vuk još nikada nije vidio životinje koje čitaju. „Oči me varaju“, rekao je u sebi. Ali bio je gladan i nije o tome previše razmišljao.

Uspravio se, duboko uzdahnuo... i navalio na životinje zavijajući:

„Aaa-UUUU-uuuu!“

Pilići, kokoši i zečevi odjurili su glavom bez obzira, no patka, svinja i krava nisu se ni pomaknule.

„Kakva je to odvratna dreka?“ požalila se krava. „Ne mogu se usredotočiti na štivo.“

„Ma, ne obraćaj pozornost“, rekla je patka.

Ali vuk nije volio da se njemu ne pridaje pozornost. „Što je vama?“ zapitao je. „Zar ne vidite da sam ja velik i opasan vuk?“

„To je sigurno“, odvrtila je svinja. „Ali zar ne bi mogao negdje drugdje biti velik i opasan? Pokušavamo čitati. Ovo je seosko dobro za uljuđene životinje. Hajde, budi dobar vuk i otiđi odavde“, rekla je svinja i odgurnula ga.

S vukom još nikada nitko nije tako postupao. „Uljuđene životinje... uljuđene životinje!“ ponavljao je u sebi. „To je nešto novo. Onda dobro! I ja ću naučiti čitati!“ I otišao je u školu.

Djeci je bilo malko čudno što imaju vuka u razredu, ali kako nikoga nije pokušao pojesti, ubrzo su se priviknuli na njega. Vuk je bio ozbiljan i vrlo marljiv, pa je nakon priličnoga truda naučio čitati i pisati. Ubrzo je postao najbolji đak u razredu.

Vrlo zadovoljan, vuk se vratio na seosko dobro i preskočio ogradu. „E, sad ću im pokazati“, pomislio je. Otvorio je knjigu i počeo čitati: Bježi, vuče! Bježi! Vidi vuka kako bježi!

„Valja ti se još dosta potruditi“, rekla je patka i ne podigavši pogled. I svinja, i patka, i krava nastavile su čitati svoje knjige ne pokazavši ni najmanju zainteresiranost.

Vuk je skočio natrag preko ograde i otrčao... ravno u gradsku knjižnicu. Dugo je i pomno čitao mnoštvo prašnjavih, starih knjiga, vježbao i vježbao, sve dok nije naučio čitati bez zastajkivanja. „E, sad bih valjda mogao biti dovoljno dobar za njih“, rekao je u sebi.

Ding-dong, pozvonio je vuk na ulazu u seosko dobro. Legao je natravu, udobno se smjestio, izvadio svoju novu knjigu, i još jedanput čitati naglas. Čitao je uvjerljivo i strastveno, pa su ga svinja, patka i krava slušale bez riječi. Svaki put kad bi završio jednu priču, i svinja, i patka, i krava usrdno su zamolile vuka bi li im pročitao još jednu. I tako je vuk čitao jednu priču za drugom.

I onda su svi zajedno krenuli na izlet, svinja, krava, patka i vuk. Legli su u visoku travu i cijelo poslijepodne pričali priče. Bio je sretan što ima tako divne prijatelje.

Samostalno stvaranje priče

Pročitajte početak priče *Čudesna pjesma*.

Nastavite zajednički pričati priču tako da osmislite njezin središnji dio i kraj.

Priču pročitajte ostalima.

Potom pročitajte izvornu priču *Čudesna pjesma*.

Ovo što ću vam ispričati dogodilo se davno, davno, ima tome već tisuću i više godina. Davno bilo, pa se zaboravilo. Zato mnogi neće povjerovati mojoj priči. A zbilja vam istinu govorim.

U to daleko vrijeme u jednoj zemlji – sad nije važno u kojoj – živio je stari mudrac, posljednji iz loze mudrih. Bio je velika dobričina. Provodio je ostatak života od ljudi, ali ne zato što ih je mrzio, već da bi imao više vremena za razmišljanje.

Taj mudrac je imao jednu veliku tajnu. Bila je to neka starinska pjesma koju je još samo on znao. Čudesna je to pjesma bila! Ona je u ljudima budila samo samo najljepša osjećanja. Nije bilo toga tko bi odolio njezinoj čaroliji. Tko bi plakao, prestao bi plakati, tko bi se tukao, odložio bi oružje i sjeo da s protivnikom pije vino. Ta divna pjesma je u ljudima samo sreću donosila. Kome je zapjevaš, taj više neće znati što je tuga. Bit će veseo kao ptica i živjet će sto godina.

Kad se život primakao kraju i mudrac pao u postelju, teško se zabrinuo: kome da povjeri tajnu čudesne pjesme? Nikoga svoga nije imao, a do ljudi je bilo daleko.

Mislio je danima i ništa nije uspio smisliti. I baš kad je izgubio svaku nadu, jednog predvečerja zalupa netko na njegova vrata.

Samostalno stvaranje početka i kraja priče

Pročitajte središnji dio priče *Čudesna pjesma*.

Pokušajte osmisliti kako bi priča mogla započeti, a kako završiti. Zapišite početak i kraj priče *Čudesna pjesma*.

Priču pročitajte ostalima.

Potom pročitajte izvornu priču *Čudesna pjesma*.

Starac mu se obradovao kao najrođenijem. Pridiže se nekako u postelji i reče:

- *Slušaj...ja neću dugo. Hodi da ti kažem svoju tajnu. Ali dobro je upamti, jer od toga zavisi sreća ljudska.*

I starac mu sve potanko objasni i zapjeva čudesnu pjesmu. Pjevao je isprekidanim glasom i posljednjom snagom, a zbunjeno došljak ga je netremice slušao, zaboravljajući čak i da sjedne.

- *Jesi li upamtio? – upita ga starac na kraju.*

- *Jesam – reče neznanac.*

- *Idi sad među ljude i pjevaj. Pjevaj sve dok imaš glasa, jer čujem da je mnogo zla i nepravde na svijetu. Hoćeš li?*

- *Hoću – reče nepoznati.*

...Ali neznanac ne održi riječ. Bio je lakom i sebičan i htio je da čudesnu pjesmu očuva samo za sebe, da samo on bude sretan. I stvarno, bio je sretan i zadovoljan, a kako je bilo drugima – o tome nije imao kad misliti.

Ali i tome dođe kraj. Jednog jutra sebičnjak se probudi i htjede po običaju zapjevati, ali nikako da se sjeti pjesme. Uhvati ga strah. Hodao je po kući kao sulud i grčevito prebirao po sjećanju, ali se prisjetio samo početka pjesme – i to je bilo sve. Pokušavao je i opet, ali nije išlo. Tu se više ništa nije moglo. Čudesna pjesma bila je nepovratno zaboravljena.
